

Мақолаҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Унвони мақола:

**Иҳонати ғарб ба Расули Худо
саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва
саллам; Авомил ва роҳкорҳо**

Нависандаи мақола:

Дуктур Зокир Маъруф

Иҳонати ғарб ба Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам; Авомил ва роҳкорҳо

Дар ин рӯзҳое ки рахвот ва хоболудагӣ бар мусалмонони ҷаҳон соя андохтааст, шоҳиди мавҷи ҷадида аз иҳонат ба Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва ҳимояти густарда ва аланӣ аз иҳонаткунандагон ба он Паёмбари раҳмат дар кишварҳои ғарбӣ хусусан Фаронса ҳастем ки тавассути мақомоти расмӣ ин кишвар ҳимоят ва ташвиқ мешавад.

Ин густоҳии бешармона, ҷилваӣ дигаре аз фарҳанги пушолӣ ва мунҳатти кофирони ғарбиро ошкор мекунад ки бо вучуди иддаёҳои рангорангашон, ҳанӯз бадеҳиёт ва усули аввалияи инсонӣ монанди эҳтиром ба ақоиди дигаронро наёмӯхтаанд ва озурдану ҷарихадор кардани эҳсосоти беш аз якуним миллиёрд инсон дар ҷаҳон ва тавҳин ба муқаддасоти ононро ҳаққи ҳар кас ва мисдоқи озодии баён мешуморанд! Ин ҳамон ҷеҳраи воқеии ғарб дар паси ниқоби демокросӣ ва ҳуқуқи башар аст ки ҳазрати Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло дар бораи он фармудааст:

«Зеро машҳуд аст ки бештари кофирон хусусан дар сарзаминҳои ғарбӣ, ба сабаби дур мондан аз марокизи

Иҳонати ғарб ба Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам; Авомил ва роҳкорҳо

тамаддун, аз лиҳози фарҳангӣ дар вазъияте наздик ба таваҳҳуш қарор доранд ва аз ҳйси инсонӣ, рушди кофӣ накардаанд ва бо ин васф, ба таълим ва тарбияти мусалмонон ниёзманданд... фарҳанги ҳоким бар ҷаҳони куфр, хусусан дар Аврупо ва Амрикои шимолӣ, намунаи комиле аз як барбарияти навин аст ки бар пояи ғароизи афсорғусехтаи ҳайвонӣ ва дар тазод бо қавонини фитрӣ ва инсонӣ шакл гирифта ва бо фарҳанги ваҳшии бархӣ қабоили бадавӣ, қобили муқоиса аст.>>¹

Бидуни шак ин иқдоми шаруруна ва шайтонӣ, ба шиддат маҳкум ва мағзуби Худованд ва анбиёъ ва авлиёъ ва фариштагон Ё ва ҳамаи мусалмонон ва инсонҳои озода ва бо вичдони ҷаҳон аст ва сукути бетафовутӣ дар баробари он ба ҳеч вачҳ ҷойиз нест. Аз ин рӯ, мусалмонони ҷаҳон, дасти кам дар чунин бурҳае, бояд ихтилофоти худро канор бигзоранд ва яксадо ва ҳамоҳанг, дар баробари ҳаҷмаи кофирон ба асли Ислом ва Паёмбари азимушӯни он бойистанд ва бо иқдомоти худҷӯш ва санчида, воқунишҳои муносиб ва муъассирро анҷом диҳанд ва дар айни ҳол, ҳокимони танбал ва фурумояи худро низ ба воқунишҳои лозим водоранд.

Дар ин росто, метавон чанд роҳкори амалиро пешниҳод дод:

1 . Интизор меравад пеш аз ҳар кас, ҳуди мусалмонони Фаронса ки теъдодашон кам ҳам нест, дар маҳкумияти ихонт ба Паёмбари Ислом таҷаммуъ кунанд ва тазоҳуроти густардаеро анҷом диҳанд ва нафрату ҳашми худ аз ин иқдоми зишт ва палидро ба гӯши масъулони ин кишвар ва ихонаткунандагон ва ҳомиёни онон бирасонанд то беш аз ин ҷуръат пайдо накунанд ва дигар ба шарорати худ идома надиханд.

2 . Лозим аст ки сойири мусалмонон дар кишварҳои мухталиф аъам аз Исломӣ ва ғайри Исломӣ низ, тазоҳуроти ҳамоҳанг ва густардаеро шакл диҳанд ва ҳашму инзичори худро аз ин кори шайтонӣ эълом намоянд то ҳамаи ҷаҳониён дарёбанд ки мусалмонон беғайрат нестанд, балки нисбат ба муқаддасоти худ бисёр ҳассос ҳастанд ва

1 . Боғашт ба Ислом, с 72 ва 73

Иҳонати ғарб ба Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам; Авомил ва роҳкорҳо

иҳонат ба Паёмбарашонро ба ҳеч вачҳ таҳаммул намекунанд.

3 . Лозим аст ки дар фазои маҷозӣ низ, ҳамзамон бо фазои воқеӣ, компаине тавассути мусалмонон, хусусан ҷавонони мутабахҳиди фаъол дар ин ҳавза, дар маҳкумияти ин иқдоми шарури ба роҳ бияфтад, то бо барҷаста кардани иборатҳои ҳимоятӣ ва тренд шудани ҳештегҳо дар сатҳи ҷаҳон, тавачҷуҳи мардум, ҳукуматҳо ва ниҳодҳои фарҳангӣ ҷалб шавад ва ҳамагон табаъоти ин иқдомоти разилонро дарк кунанд.

4 . Лозим аст ки тавлидоти Фаронса ва ҳар кишвари дигаре ки дар он озодона ба муқаддасоти мусалмонон иҳонат мешавад, тавассути ҳамаи мусалмонони ҷаҳон таҳрим шавад; Хоҳ ба сурати расмӣ ва давлатӣ ва хоҳ тавассути ҳуди мардум ба сурати худҷӯш; Чароки зарари молӣ барои ин кофирони моддӣ ва дунёпараст аз ҳар чизи дигаре муҳимтар ва боздорандатар аст.

5 . Лозим аст ки ҳукуматҳои мусалмон, сафарӣ худро аз Фаронса ва ҳар кишвари дигаре ки дар он озодона ба муқаддасоти мусалмонон иҳонат мешавад, фаро бихонанд ва равобитаи худро то замони узрҳои расмӣ масъулони он кишвар ва тазмини адами тақрори ин кори шайтонӣ қатъ кунанд; На онки ҳамзамон бо авҷгирии иҳонатҳо ба муқаддасоти мусалмонон, ба оддӣ крадани равобир худ бо Исроил бипардозанд, то бо ин кори маънодор ва хоинона, нифоқи худро ба намоиш бигзоранд ва ба Ислом ва мусалмонон даҳон қачӣ кунанд!

Умед меравад ки бо ин тадобири муносиб ва санҷида, оташи иҳонат ва фитнаангезӣ дар кишварҳои ғарбӣ хомӯш шавад ва дигар кор ба ҷойе нарасад ки мусалмонӣ ҳашмгин, иҳонаткунандаеро дар хиёбон биёбад ва сар бибурад ва бо ин кори худ, баҳона ба дасти кофирон бидиҳад то бар иҳонатҳои худ бияфзоянд ва аз иҳонаткунандаи шарур, қаҳрамонӣ милли бисозад!

Албатта шакке нест ки ҳамаи ин тадобир, муваққати ҳастанд ва чизе ки барои ҳамеша ба ҷавлони кофирон поён медиҳад, таҳаққуқи ҳокимияти Худованд бар замин тавассути халиваи Ё имом Маҳдӣ алайҳи салом аст ки бо ирода ва ҳиммати мусалмонон дар ростои

Иҳонати ғарб ба Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам; Авомил ва роҳкорҳо

ҳимояти кофӣ аз ӯ амалӣ аст ва ин заминасозӣ барои зуҳури ӯ маҳсуб мешавад ки таҳти раҳбарии ҳазрати аллома Мансури Ҳошимии Хуроснӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ва дар чаҳорчӯбӣ наҳзати <<Бозгашт ба Ислом>> дар ҳоли анҷом аст ва умед меравад ки бо ҳамкорӣ ва ҳамандешии бештари мусалмонони озода ва ғаюр, суръати бештаре бигирад.

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

